

De "goden" van Babylon

Pastor Larry DeBruyn, <http://apprising.org/2012/10/27/larry-debruyn-the-gods-of-babylon/>, 27-10-2012

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling, plaatjes en voetnoten door M.V.

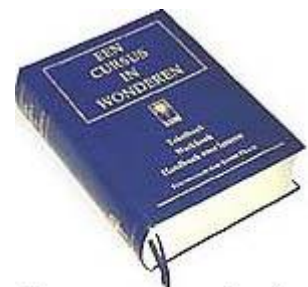

Een oude spiritualiteit komt op

“Denk aan de dingen van vroeger, van oude tijden af, dat Ik God ben en niemand anders. Ik ben God, en er is er geen als Ik” Jesaja 46:9.

Een van mijn seminarieprofessoren zei eens: “God schiep de mens naar Zijn beeld en gelijkenis, en de mens doet er sindsdien zijn voordeel mee”. En zoals een pundit¹ eens zei: “De mens is de aap die God wil zijn”.

Lorenzo Snow (1814-1901), de vijfde president van *The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints* (mormoonse kerk) zei eens: “Zoals de mens is, zo was God eens; en zoals God is, zo kan de mens worden”. Sommige *Word of Faith* leraren die menen dat zij tot het Christendom behoren, zeggen tot hun volgelingen: “U bent goden”.^[1] Helen Schucman (1909-1981), een research psychologe uit New York, is de auteur van *A Course in Miracles* (ACIM) - <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/cursusWonderen.pdf> (NL: *Een cursus in wonderen*). Schucman beweerde gedurende een periode van 7 jaar de inhoud van de cursus ontvangen te hebben via een proces van “innerlijk dictaat” waarbij degene die dicteerde “Jezus” was, een “ascended master” en geestelijke gids. Alhoewel christelijke terminologie gebruikt wordt is ACIM gebaseerd op de fundamentele premisses van oosters-metafysische-mystieke religie. In een van de lessen van de cursus stelt Schucman: “De erkenning van God is de erkenning van uzelf”.^[2] De Schucman-achtige spiritualiteit is wijd en zijn uitgezaaid in de Amerikaanse cultuur door verschillende New Age goeroes zoals Marianne Williamson en Eckhart Tolle, en hun

“Een Cursus in Wonderen”

Marianne Williamson

Eckhart Tolle & Oprah Winfrey

propagandist Oprah Winfrey. Maar ik wil in dit artikel de volgende vraag behandelen: “Leert de Bijbel ook maar ergens dat de mens God is?”

¹ Pundit: hindoegeloorde.

Buiten het vanzelfsprekende, dat God één is en niet velen (Deuteronomium 6:4; 1 Korinthiërs 8:4; Efeziërs 4:6), en dat God de Schepper is en de mens het schepsel (Romeinen 1:18-23), is er een onthullende profetie die demonstreert dat mensen geen goden zijn, en dat God, en God alleen, God is. De passage is interessant omdat ze verschijnt in de context dat Jahweh de Babyloniërs toespreekt, wier cultuur doordrenkt was een new-age achtige spiritualiteit van occultisme, astrologie, waarzeggerij, enz. In de Schrift is dit systeem van spiritualiteit gekend als “GEHEIMENIS, HET GROTE BABYLON, DE MOEDER VAN DE HOEREN EN VAN DE GRUWELEN VAN DE AARDE” (Openbaring 17:5). Het was van deze religie dat God Abraham, de vader van de getrouwen, opriep om zich daarvan af te scheiden (Genesis 12:1; Jozua 24:2). Het was aan deze “spiritualiteit van afgoderij” dat God, in Zijn oordeel, de natie Israël overgaf (Jeremia 25:1-11). Het was ook dit spiritueel systeem waarmee Daniël geen compromis wilde aangaan (Daniël 1:20; 2:2; 4:18; 5:7; vergelijk Jesaja 19:3). Maar zoals het was voor Daniël (hij werd in de leeuwenkooi gezet, en zijn drie vrienden werden in de vurige oven geworpen), moet opgemerkt worden dat spiritueel Babylonisme uiterst intolerant is voor ware gelovigen, want Johannes beeldt Babylon de Hoer af als “DRONKEN VAN HET BLOED VAN DE HEILIGEN, EN VAN HET BLOED VAN DE GETUIGEN VAN JEZUS” (Openbaring 17:6). Volgens de Bijbel bezit Babylonisme (d.w.z. de Nieuwe Spiritualiteit van de New Age) zero tolerantie voor enig christen die volledig toegewijd is aan Christus! Maar om de kern van het Babylonisme te vatten - het geloof dat de mens God is of kan worden - zal een begrip van Jesaja’s hoofdstukken 41-48 behulpzaam zijn.

Jahweh is “DE” Heer. Aan Israël verklaart Hij: “Denk aan de dingen van vroeger, van oude tijden af, dat Ik God ben en niemand anders. Ik ben God, en er is er geen als Ik” (Jesaja 46:9). Eerder sprak Hij zo: “Ik ben Jahweh² – dat is Mijn Naam; Mijn eer zal Ik aan geen ander geven, evenmin Mijn lof aan de afgodsbeelden” (Jesaja 42:8). Opnieuw, opnieuw, opnieuw en opnieuw zegt Jahweh via de profeet Jesaja: “Zo zegt Jahweh², de Koning van Israël, zijn Verlosser, Jahweh² van de legermachten: Ik ben de Eerste en Ik ben de Laatste, en buiten Mij is er geen God” (Jesaja 44:6; zie 45:5a, 6b, 18b, 22b; 48:12b). Dit is Jesaja’s punt: Van het begin tot het eind is er één God, en slechts één: Jahweh. Er resideert geen goddelijke essentie in de mensheid, en in het klimaat van de Nieuwe Spiritualiteit is het zelf-afgoderij anders te geloven.

We keren ons nu tot het oude Babylonisme. Jahweh spreekt hen toe: “Nu dan, hoor dit, genotzuchtige, die zo onbezorgd woont, die in haar hart zegt: **Ik ben** het, en niemand anders dan ik, ik zal niet als weduwe neerzitten of verlies van kinderen kennen” (Jesaja 47:8). En opnieuw: “Uw wijsheid, uw wetenschap, die heeft u afvallig gemaakt. U zei in uw hart: **Ik ben** het, en niemand anders dan ik” (Jesaja 47:10b). Wie is deze genotzuchtige en onbezorgde die de goddelijke naam durft aan te nemen (d.w.z. “Ik ben”) van Jahweh? Het zijn de Babyloniërs! Met betrekking tot Jesaja’s toespraak tot de Babyloniërs merkt een commentator op: “Er zit zelfs een aanneming van goddelijke suprematie in deze woorden, wanneer die vergeleken worden met het frequent gebruik van het voornaamwoord “Ik” in de plechtige verklaringen van Jahweh ...”.^[3] Een ander noteert dat Babylon “lichtzinnig zichzelf vergoddelijkte”.^[4] Zoals de devoten van oosterse pantheïstische mystieke religie, en de Schucman-achtige spiritualiteit, zijnde ingeprent in het Amerikaanse bewustzijn door Marianne Williamson en Oprah Winfrey, dachten de Babyloniërs dat zij goden waren.^[5]

Sommige mensen willen ongeneeslijk “wannabe” goden zijn. Satan heeft dit verlangen diep in de menselijke ziel geplant. Het was en het blijft Lucifers³ bedoeling God te willen zijn (Jesaja 14:12-14: “Ik zal ... Ik zal ... Ik zal ... Ik zal ...”). Het was hij die Eva verleidde en haar beloofde dat als zij van de verboden vrucht at: “**u als God zult zijn ...**” (Genesis 3:5). Waarom zou het ons dan

² Hier heb ik het in de grondtekst voorkomende Tetragrammaton (Gr. *tetra* = vier; afbeelding onderaan) hersteld. Het bestaat uit vier tekens en is Gods oudtestamentische Verbondsnaam. In het Nederlands komt de transcriptie overeen met JHWH. De vocale uitspraak ervan werd niet overgeleverd. De moeilijkheid is dat het oude Hebreeuws geen klinkers kent: die werden er gewoon bij onthouden, en in latere tijden is de verbondsnaam in onbruik geraakt. Toch menen kenners dat het tetragram het best gereconstrueerd wordt als YAHWEH of JAHWEH. In deze Naam zit de werkwoordsvorm *hayah*. יהוה: JHWH (te lezen van rechts naar links).

³ In Jesaja 14:12 wordt Satan “morgenster” genoemd. In Job 38:4, 7 lezen we dat bij de schepping “de morgensterren tezamen juichten”. Satan was vóór zijn val bij de schepping aanwezig. Maar hij pleegde opstand tegen Gods troon (14:13-14), waarbij hij ten val kwam. Het Hebreeuwse woord nu dat in Jesaja 14:12 weergegeven wordt als “morgenster”, wordt in de Vulgaat vertaald met het Latijnse “Lucifer”, hetgeen “lichtbrenger” betekent.

moeten verbazen dat Lucifer zijn overmoed in mensen hun harten plant? Als Satan verlangt God te zijn, dan kunnen we aannemen dat hij zijn volgelingen ertoe aanzet te denken dat zij “goden” kunnen zijn of worden.

Van zichzelf, en zoals het oude Babylon, verklaren de nieuwe spiritualisten: Ik ben ... Ik ben ... Ik ben ... Ik ben ... Maar op een dag, net zoals de duivel en zijn Babylonische lakeien, zullen zij die claimen God te zijn geoordeeld worden en zullen zij gedwongen worden te belijden: Ik ben niet! Wat God Zelf heeft gezegd: “**Ik ben Jahweh – dat is Mijn Naam; Mijn eer zal Ik aan geen ander geven**” (Jesaja 42:8)

Eindnoten:

[¹] See Walter Martin, “Ye Shall Be As Gods,” *The Agony of Deceit: What Some TV Preachers are Really Teaching*, Michael Horton, Editor (Chicago: Moody Press, 1990) 89-105.

[²] Quoted by Warren Smith, *Reinventing Jesus Christ: The New Gospel* (Ravenna, Ohio: Conscience Press, 2002) 11.

[³] Joseph Addison Alexander, *Commentary on the Prophecies of Isaiah*, Volume II (Grand Rapids: Zondervan Publishing House, 1847) 201.

[⁴] Edward J. Young, *The Book of Isaiah*, Volume III (Grand Rapids: William B. Eerdmans Publishing Company, 1972) 237.

[⁵] A student of *The Scriptures* can note the spirit of anti-christ ingrained within this Babylonianism that has repackaged itself for consumption in western culture (i.e., by calling itself “The New Spirituality”). From *The Septuagint*, the Greek translation of the Old Testament, we note that no less than five times, Yahweh declares His singular Deity in the phrase “**I am**” (Greek, *ego eimi*, Isaiah 41:4; 43:10; 43:25; 45:22; 46:9; Compare Exodus 3:16.) Then abruptly and contradictorily, the prophet records Babylon saying to herself, “**I am**” (Greek, *ego eimi*, Isaiah 47:8, 10), the inference being that Babylon thought she was Yahweh. Yet Jesus declared Himself to be “**I am**” in John’s gospel (Greek, *ego eimi*, John 6:35, 41, 48, 51; 8:12, 18, 24, 58; 10:7, 9, 11, 14; 11:25; 14:6; 15:1, 5; 18:5, 6, 8). In continuity with Babylonism, Shirley MacLaine, (and there are growing numbers of persons like her), standing before the Pacific Ocean with arms spread out, repeatedly declared in mantra-like fashion, “I am God . . . I am God . . . I am God”

(<http://www.youtube.com/watch?v=ccb2GsnOoBM&feature=related>).